

[Dahlggaard.]

er, at vi kan se en masse skadelige virkninger af den. Vi kan se en masse urimeligheder over for virksomheder, der i god tro har baseret deres dispositioner på, at sådan en afgift havde man ikke, og at det slet ikke var noget, der lå i tiden, at sådan noget kunne indføres. Vi kan se en række vilkårligheder knyttet til den. Og så kan vi se én virkning, som er gavnlig set ud fra valutasituationen. Vi kan se, at den omstændighed, at denne afgift er genstand for en aftrapning over en halvandet års periode, vil medføre interesse i at udskyde indkøb fra udlandet, og dette vil medføre en vis aflastning af betalingsbalancen sammenhængende med en tilsvarende nedbringelse af vores varelagre. Det kan vi se, og det kan vi også vurdere som et positivt resultat af en sådan importafgift. Men det er jo rigtigt, som det er sagt også fra regeringshold, at når denne afgift er aftrappet, ja, så har vi altså nogle varelagre, der skal fyldes op, og så koster det altså penge igen, og så bliver pengene brugt. Derfor må konklusionen blive, at den eneste virkelig gavnlige virkning, der kan peges på, den har en lille smule karakter af et illusionsnummer.

Lütken: Jeg synes lige, jeg ville blande mig lidt i den debat, der har været mellem hr. Hans Kjær og finansministeren om de konservatives stilling i udvalget. Jeg må altså melde mig sammen med finansministeren som en, der ikke har opfattet røgsignaler, endsige noget som helst skåret ud i pap, der gik ud på, at det konservative folkeparti var interesseret i et forlig her. Tværtimod tror jeg, det indtil flere gange blev sagt: hvis vi nu er med til at give lempelser til disse og hine, så er der jo andre, vi siger nej til, og det kan vi ikke tage ansvaret for. Konsekvensen af den tankegang er, så vidt jeg kan se, at den eneste form for forlig, der er stillet i udsigt fra konservativ side, går ud på at ophæve loven, og det må vist ligge uden for det, man kan betragte som den realistiske margen, inden for hvilken man drøfter forlig. Jeg siger dette, for at der ikke skal være nogen mytedannelser.

Jeg er enig med hr. Hans Kjær i, at vi skal formentlig ikke have første behandling af lovforslaget om præmiering af investeringer, men det kan da vist ikke være helt rig-

tigt, når hr. Jens Peter Jensen siger, at det er noget, der vil strække sig ud i fremtiden, for hvis ikke jeg har forstået det helt forkert, så er det karakteristiske ved det, at det er en engangsforestilling.

Formanden: Inden man kommer ind på nærmere at omtale udvalgsforhandlingerne, gør jeg opmærksom på, at det skønnes ikke at være passende at referere udvalgsforhandlingerne.

Ninn-Hansen: Statsministeren fremsatte en bemærkning om, at han mener, at de tre oppositionspartier er negative. Jeg må sige, jeg var meget forundret over at høre denne bemærkning. Statsministeren kan dog ikke have glemt, at disse tre partier var parat til, endda i en fælles regering, at påtage sig medansvaret for den økonomiske politik, og han er vel også klar over, at disse tre partier er statsministerens parlamentariske støtte i den største sag, vi beskæftiger os med i dette folketingsår. Hvis statsministeren bedømmer det folketingsarbejde, der er foregået siden regeringsskiftet, så tror jeg, at statsministeren vil blive fuldt ud klar over, at disse tre partier har medvirket i den lovgivning, der har været, undtagen i de tilfælde, hvor regeringen — og jeg synes undertiden provokerende — har lagt en fuldstændig anden politik frem end den, statsministeren ved at disse tre partier arbejdede for som regering og arbejder for nu.

Nu skal jeg ikke uddybe spørgsmålet, hvad negativ kritik er, det var vist det udtryk, statsministeren anvendte. Jeg tror, statsministeren er mere sagkyndig end jeg i en sådan diskussion, og derfor skal jeg afholde mig fra at gå ind i denne diskussion. Men når statsministeren siger, at denne lovgivning — og jeg går ud fra, statsministeren tænker på hovedloven om særtolden — var og er nødvendig, så vil jeg gerne sige, at sagligt er det jo aldrig blevet påvist, at denne lovgivning er nødvendig af hensyn til betalingsbalancen. Men jeg forstår alligevel statsministerens ordvalg, for statsministeren har jo ret i, at denne lovgivning er nødvendig — med den økonomiske politik, som den nuværende regering ønsker at føre. For når den nuværende regering har fremsat et finanslovforslag, der er mere end 1½ milliard kr. større end det budget, vi havde, så skal